

Mời các bạn cùng tham khảo **Văn mẫu kể lại giây phút gặp lại người thân sau bao ngày xa cách kết hợp yếu tố miêu tả và biểu cảm** Văn lớp 8 được chúng tôi chọn lọc và giới thiệu ngay dưới đây nhằm giúp các em học sinh mở rộng vốn từ và tham khảo thêm các ý tưởng cho bài viết của mình.

Đề bài: Em hãy viết một đoạn văn kể về giây phút đầu tiên khi em gặp lại người thân sau một thời gian xa cách (khoảng từ 8 - 12 câu)

Đoạn văn kể lại gặp lại người thân sau bao ngày xa cách về chị gái ý nghĩa

Vừa đi học về, em thấy trong hôm nay có nhiều tiếng cười, tiếng nói sao thân thuộc đến thế. A! chị gái em về. Em chạy vội vào nhà, hai chị em ôm chầm lấy nhau mừng rỡ, bố mẹ nhìn chúng em và cười trùi mếu.

Nhà em có hai chị em và em là con út trong gia đình. Khi em còn nhỏ, giây phút em cảm thấy mong chờ và hạnh phúc nhất trong một ngày đó là những bữa cơm cả gia đình quây quần, kể những câu chuyện vui trong ngày và những tiếng cười giòn tan quên đi mọi âu lo, vất vả của cuộc sống. Giờ đây, chị gái em đã tốt nghiệp cấp 3 và đi du học xa nhà. Mỗi năm chị chỉ về thăm nhà vào dịp hè. Dù khi chị ở nhà đôi lúc hai chị em chỉ chốc cãi nhau, nhưng khi chị đi xa em rất nhớ chị.

Kì nghỉ hè của hai chị em bắt đầu bằng cuộc dạo chơi vòng quanh những con phố nhỏ, mua những cuốn sách hay hoặc mua sắm những món đồ nho nhỏ để chị mang đi xa làm kỉ niệm. Những con phố nhỏ khi trời vào hạ dường như nóng nực hơn, que kem mát lạnh trên phố Tràng Tiền giúp chúng em xua tan mọi oi bức. Bao kỉ niệm tuổi thơ ủa về trong tâm trí em, về những ngày hè, hai chị em được bố cho chọn những món quà như phần thưởng sau một năm học tập vất vả.

Những ngày hè trôi qua thật mau, thoáng chốc đã đến ngày chị phải trở lại trường để học tập. Ngày chị đi, cả nhà ra sân bay mà lưu luyến không rời. Chị dặn em cần cố gắng học thật tốt, còn em thàn mong ở nơi xa chị sẽ luôn giữ gìn sức khỏe để cả gia đình được an lòng. Chị sẽ mãi là người bạn thân thiết nhất với em.

Đoạn văn kể lại gặp lại người thân sau bao ngày xa cách về bà ngoại gần gũi nhất

Đã lâu lắm rồi em không có dịp về quê thăm bà ngoại. Hôm nay nhân ngày em nghỉ học mẹ cho em về quê thăm bà. Dọc đường đi em vô cùng hồi hộp, không biết nhà bà ngoại có gì khác trước không? Con chó Vàng và con mèo mướp nhà bà đã lớn thế nào rồi? Kia rồi! Xa xa thấp thoáng sau rặng tre là nhà bà ngoại. Bà em đang cúi húi ở sân, từ xa em đã thấy dáng người còng còng và mái tóc bạc trắng như tơ của bà. Em gọi to: Bà ơi! Cháu về thăm bà đây! Bà giật mình ngẩng lên, miệng vừa bồm bẻm nhai trầu, vừa mỉm cười rất tươi. Em ôm chầm lấy bà, mùi

trầu ngai ngái, thơm thơm của bà như quện vào người em. Cứ mỗi lần nhớ đến bà là em lại nhớ đến cái mùi trầu ngai ngái ấy. Em chợt nhận thấy bà là người quan trọng và thân yêu đối với em như thế nào. Em tự hứa với mình từ nay sẽ về thăm bà nhiều hơn.

Đoạn văn kể lại gặp lại người thân sau bao ngày xa cách về bà ngoại ý nghĩa

Một buổi sáng mùa thu, những tia nắng buổi ban mai khẽ lùa qua kẽ lá lung linh rồi cả những cơn gió hiu hiu thổi khiến mái tóc dài của tôi tung lên nhẹ nhẹ. Ánh mắt tôi như có giọt sương đọng trên mi trước khung cảnh mênh mông của cánh đồng lúa quê ngoại mà đã không biết tự bao giờ tôi chưa có cảm giác này. Một nơi thanh bình, nơi gắn liền với tuổi thơ của tôi. Mắt tôi rung rung như vỡ òa khi trở về nơi thân thuộc, nhìn xa xa tôi đã thấy mái nhà tranh ẩn sau những lũy tre kia, mái nhà tôi đã được nghe bà kể chuyện, được bà à ơi những câu ru buổi trưa hè. Tôi chạy tới, bước vào cổng một gương mặt thương nhớ hơn hai năm nay tôi chỉ gặp trong những giấc mơ hiện ra khiến tôi vô cùng xúc động. Tôi vút cái túi sách, chạy ào đến ôm cái thân hình gầy gò sương gió của ngoại và kêu lên: Ngoại ơi! Tôi hỏi ngoại trong lời nghẹn ngào, ngoại có khỏe không, ngoại dạo này gầy quá, ngoại có nhớ con không..? và đôi dòng nước mắt trào ra. Ngoại đặt tay lên má tôi, nói nhỏ nhẹ: Cháu gái ngoại lớn quá rồi, ngoại rất nhớ, rất nhớ con bé hay nghịch của ngoại...

Đoạn văn kể lại gặp lại người thân sau bao ngày xa cách về bà nội hay nhất

Đã lâu em không được về bà nội, nhân dịp nghỉ hè bố mẹ đã cho em về quê thăm bà. Trên đường về em rất hồi hộp ko biết bây giờ bà ra sao, đang làm gì? Đến nơi em bỗng thấy 1 bóng người rất quen thuộc, đó là bà! Bà đang quét sân, lưng cong, mái tóc đen mượt. Rồi em chạy đến ôm trằm lấy bà, bà mỉm cười hiền hậu. Cảm giác xa lạ bỗng dung ùa về, được nằm trong vòng tay ấm áp của bà làm em rất vui và sung sướng. Bà sẽ luôn là người em yêu quý nhất, em hứa sẽ về thăm bà nhiều hơn nữa.

Đoạn văn kể lại gặp lại người thân sau bao ngày xa cách viết về Ba ngắn gọn

Đã lâu lắm rồi tôi chưa được gặp lại ba. Vì hoàn cảnh gia đình nên ba tôi phải đi thuyền xa nhà, hai ba tháng mới về một lần. Vừa đi học về, tôi nghe thấy trong nhà rôm rả tiếng cười nói. Là giọng của ba, ba đã về. Tôi vội chạy vào nhà, mọi cảm xúc trong tôi như vỡ òa. Ba nhìn tôi khẽ cười:” Con gái, lại đây ngồi với ba nào” Tôi nhìn ba, khẽ gạt đầu ngồi xuống. Ngược mắt lên nhìn, tôi thấy ba tôi đen đi nhiều. Có lẽ ba tôi vất vả lắm. Nắng gió biển khơi đã nhuộm màu da ba tôi thành nước da bánh mật, trên cằm còn lưu thừa một vài sợi râu chưa cạo hết. Thấy tôi ngỡ ngàng

nhìn, ba tôi cười, xoa đầu nói:” Lâu không nhìn thấy ba quên ba rồi hả?”. “Con nhớ ba lắm”- đây là câu nói mà suốt bao tháng nay tôi muốn tự nói với ba. Bữa trước, nghe nói trên biển có bão, tôi và má lo lắng cho ba rất nhiều. Ba bảo cái nghề long đong trên biển hứng nắng đón gió có khi nguy hiểm thật nhưng đã gắn bó với nghề biển này bao nhiêu năm,ba yêu nghề này rồi nên cũng không bỏ được. Tôi cầm tay ba nắm thật chặt như muốn nói nỗi nhớ trong lòng với ba, muốn làm cô con gái nhỏ làm nũng ba.Vì chị em tôi mà ba đã phải vất vả rất nhiều. Ba là người mà tôi thương nhất. Tôi yêu ba tôi rất nhiều.

Đoạn văn kể lại gặp lại người thân sau bao ngày xa cách viết về bố đi xa Ngữ văn lớp 8

Khác với mọi ngày, chiều nay em đi học về thấy cánh cửa nhà mở thật rộng. Qua hàng rào hoa dâm bụt em thấy trong nhà có một bóng người cao lớn đang đi lại. Em thắc mắc tự hỏi "ai đây nhỉ?" và đi vội về.

Vừa bước đến cửa thì một gương mặt thương nhớ hơn hai năm nay đối với em hiện ra làm em xúc động lặng người. Em vút cái cặp xuống, chạy ào đến ôm cái thân hình vạm vỡ đầy sương gió và kêu lên:

- "Ôi, bố".

Em hỏi bố trong lời ghen ngào, "Bố về bao giờ thế?" và đôi dòng nước mắt trào ra. Bố em vừa cốc nhẹ lên đầu em, vừa nói:

- Con gái bố lớn quá rồi.

Em vừa xoa đôi má rám nắng, vừa hôn lên nước da ngăm đen mặn mòi nước biển ấy, thế rồi hai bố con bỗng nhiên cười rất to.

Đoạn văn kể lại gặp lại người thân sau bao ngày xa cách viết về mẹ hay nhất

Ngày ấy, tôi được sinh ra và lớn lên trong tình thương ấm áp, êm đềm của bà ngoại tôi mà thiếu mất đi tình thương của bố mẹ, bà tôi tuy đã già, sức yếu nhưng vẫn luôn cố gắng làm việc nhỏ nhặt để nuôi tôi ăn học. Mỗi lần nhìn thấy các bạn được bố mẹ đưa đón và dẫn vào lớp mà tôi thấy thèm, mong sao mình có mẹ dắt vào lớp. Nhưng đó chỉ là mộng tưởng là khát vọng mà thôi, còn hiện tại tôi đang sống với bà, một mình đi học tự vào lớp, lắm lúc tôi tự nhủ rằng” bà là cha là mẹ của tôi”. Tôi nghe lời bà nói, bố tôi vì một tai nạn giao thông nên đã qua đời, còn mẹ tôi là cùng quần quá và không còn ý chí khi phải chịu một nỗi đau quá lớn nên mẹ đã bỏ nhà bỏ quê hương đi làm xa. Nhưng nghe đâu mẹ tôi đã đi lấy chồng khác. Tuy vậy, tôi vẫn tin tưởng vào bà tôi, vào mẹ tôi, và cuối cùng cái khát khao được gặp

mẹ ấy cũng đến với tôi, trên đường đi học tôi nhìn thấy một người phụ nữ đã đứng tuổi nham nháp giống nước ảnh của mẹ tôi, nhưng người ấy không gầy guộc, da đen giống mẹ mà là người đàn bà mộc mạc, nước da trắng hồng làm nổi bật khuôn mặt hiền lành, dịu dàng, chỉ có mái tóc, đôi mắt đen láy cùng với đôi môi đỏ hồng là giống. Tim tôi đập thình thịch thật nhanh như đang chờ đợi điều gì đó, nhưng rồi người ấy cũng chẳng để mắt tới tôi, đi lướt qua một cách nhẹ nhàng, tôi vô cùng đau đớn, thất vọng, khóc nức nở. Bất chợt, tôi bỗng quay lưng lại gọi bồi rôi” mẹ ơi! mẹ ơi!”. Con của mẹ đây mà, con Hồng đây mà, rồi tôi chạy theo người phụ nữ ấy. Nếu đó không phải mẹ của tôi thì chắc sẽ là chuyện cười của mọi người xung quanh cũng như bọn lũ bạn của tôi. Có lẽ tôi sẽ gục ngã, khụy gối xuống mà lòng thất lại, đau đớn vô cùng, nhưng rồi người đó bỗng dừng lại và quay lại, tôi chạy nhào tới mà ôm vào người ấy. Chao ôi! cái cảm giác ấm áp này tôi chưa hề có bỗng mơn man khắp da thịt tôi. Tôi chưa bao giờ hạnh phúc như vậy, rồi mẹ xoa đầu tôi, hỏi tôi có phải là con của mẹ không? Tôi rơm rớm nước mắt mà kể cho mẹ nghe mọi chuyện. Hai mẹ con mừng mừng tủi tủi khi gặp lại nhau, mẹ tôi dắt tôi đi học, bao con mắt kinh ngạc của bọn bạn tôi ì có mẹ dắt tới trường, rồi năm tháng trôi qua, tôi được sống trong vòng tay ấm áp, đầy tình yêu thương bao la của mẹ, những kỉ niệm ấy luôn để lại ấn tượng sâu sắc trong tôi.

Tôi mong sao,. những đứa trẻ bất hạnh không được sống trong tình yêu thương của mẹ thì sẽ sớm gặp lại mẹ, sớm được sống trong tình yêu thương của mẹ để cảm nhận được tình mẫu tử thiêng liêng, bất diệt giống như tôi- kỉ niệm của tôi.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Văn mẫu kể lại giây phút gặp lại người thân sau bao ngày xa cách kết hợp yếu tố miêu tả và biểu cảm** Ngữ văn lớp 8 hay nhất file word, pdf hoàn toàn miễn phí.